REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner. Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelik's Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă 2 fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 45. | Brașov, Sâmbătă 26 Februarie (10 Martie). | 1900.

Stărĭ putrede.

Tot mai mult ies la lumină stările putrede, ce le-a creat în Ungaria dominațiunea de partid în era dualismului.

Resboiul, ce s'a încins decât-va timp între matadorii partidelor maghiare și care își află un resunet puternic în foile lor, ale căror colóne sunt pline de reciproce suspițiónărĭ și insultărĭ, ne dă o icónă — deși de-ocamdată slabă numai — despre aceste stărĭ. In deosebĭ vedem din certele isbucnite, că partida dela guvern, majoritatea „cea impuitóre“, de care se ḑice, că dispune adĭ actualul ministru-președinte, numai de un gând nu este, și că pretinsa ei solidaritate are o temeliă fórte șubredă.

Până mai an partida ḑisă liberală, care stăpânesce țéra aprópe în mod absolut de un pătrar de veac, era unită prin interesele de gașcă și prin faptul, că membrii ei erau în tóte ceĭ preferițĭ, cei ce se bucurau de tóte favorurile puternicilor ḑilei, cei ce dispuneau și porunciau în țéră, ascunḑendu-se sub masca patriotismului și naționalismului maghiar, documentat mai ales prin prigonirea și maltratarea *ex officio* a naționalităților nemaghiare.

Acest soiŭ de patriotism și naționalism, care trăgea jarul numai la óla sa, a trebuit cu timpul sĕ producă marĭ nemulțumirĭ, nu în direcțiunea și scopul sĕu, ci în efectele sale, prin carĭ s'a stabilit domnirea îngâmfată, volnică și violentă a unei clice, domnire, ale cărei urmărĭ le resimțiau adênc și Maghiarii.

S'a ridicat deci în contra sistemului corupt Tisza-Banffy tot mai mare oposițiă și din sînul Maghiarilor, și în cele din urmă se părea, că au reușit a inaugura, prin rĕsturnarea guvernului Banffy, o „eră nouă“, cum se ḑicea, séu un sistem de guvernare „mai cinstit“.

Ḑicem, se părea, pentru-că, deși a trecut anul dela venirea la cârma a lui Szell, totuși încă nu s'a simțit mai nimic din schimbarea așteptată. S'a întêmplat însĕ, că toțĭ cei rĕsturnațĭ, ca și cei carĭ au venit la guvern, cei de sistemul „vechiŭ“ și „nou“, s'au unit, ca sĕ formeze împreună „majoritatea impuitóre“ de adĭ.

S'a vĕḑut însĕ și aicĭ, ca în tóte, că o tovărășiă, în care unul vrê sĕ frustreze și păcăléscă pe celalalt, numai durabilă nu póte fi. Cei ce au gustat dulcéța puterii timp așa de îndelungat, nu se pot decide așa ușor a-o lăsa din mână, mai ales când încă se află în cercul celor dela cârmă și nu sunt goniți dela sacul cu grăunțele. Spiritul de céirtă și zizaniă, isbucnit între miniștrii, deputații și publiciștii ungurĭ, este reflexul stărilor create prin alianța nenaturală între cei-ce voesc sĕ introducă moravurĭ mai bune politice și cei îmbĕtrânițĭ în moravurile lor și în apucăturile cu carĭ au stăpânit pănă acuma. Suspițiónările și acusațiunile reciproce, ce și-le aruncă unii altora în față și carĭ au produs un șir de afacerĭ și duelurĭ nouĕ, sunt dovada cea mai viuă pentru acésta.

In deosebĭ afacerea Banffy, despre care am vorbit erĭ, dă pe față marile contraste ce esistă de fapt între cei din clica Tisza-Banffy și între aderenții lui Szell. După scirile, ce le-am primit adĭ, acéstă afacere a luat o turnură fórte nefavorabilă pentru Banffy.

Intr'o ședință secretă, ce a ținut'o camera erĭ, s'au făcut constatărĭ, carĭ fac sĕ apară uneltirile lui electorale într'o lumină și mai odiósă ca până acum. Ministru-președinte Szell a declarat, că Banffy nu i-a dat nimic în sémă, că prin urmare n'a luat în primire cassa electorală. Oposiționalii Rakovsky și Ugron au atacat vehement pe fostul ministru-președinte, cel din urmă declarând, că o parte din informațiunile aduse de „Vaterland“ sunt luate dintr'o scrisóre a lui.

Caracteristic este, că ministrul de honveḑĭ Fejervary a luat în apĕrare pe Banffy, sprijinit de tótă céta lor, ḑicênd, că acesta din strĕinătate n'a luat banĭ pentru alegerĭ și că la 1898 nu erau banĭ adunațĭ, pentru-că de erau, ei ar fi disolvat camera. Mai în urmă însĕ Fejervary n'a putut sĕ nimicéscă afirmarea celor din oposiția, că din Austria totuși Banffy a căpĕtat banĭ.

Resultatul hărțuelii în ședința secretă sunt de-ocamdată duelurile dintre Banffy și Ugron și între Fejérváry și Ugron. Care va fi însĕ resultatul final?

Il vedem. Maghiarii se vor bate între ei și se vor împăca din nou, ér contul îl vor plăti tot naționalitățile, în contra cărora au fost și sunt toțĭ unițĭ, cei de sistemul vechiŭ, ca și cei din „era nouă“. Și aicĭ este culmea situațiunei putrede din acest stat.

Archidiecesa gr. or. a Transilvaniei 1899—1900.

Peste câte-va ḑile se împlinesce anul, de când obștea bisericei române ortodoxe a ridicat, în virtutea vredniciilor sale și în virtutea neperitórelor fapte îndeplinite în diecesa Aradului, pe actualul metropolit *Ioan Mețianu* în scaunul marelui Andreiŭ. — Deja se póte observa, că alt duh s'a înstăpânit în archi-diecesă, duhul bunei înțelegerĭ și al muncei.

Rĕposatul metropolit Miron, pe lângă unele scăderĭ personalĭ, a fost fără îndoélă un bărbat de-o inteligență superióră și, décă șirul lung de anĭ ai archipăstoriei sale sunt puțin mănoșĭ, una din causele de căpeteniă, cred eu, a fost, că l'au primit cu neîncredere și rĕcélă și că unii din consilierii sĕi, mare parte antagoniștĭ încă la alegere, l'au combătut fără nicĭ o crutare.

De alte vederĭ sunt conduşĭ ómenii acuma. Fără deosebire sunt adĭ toțĭ, dér toțĭ hotărîțĭ sĕ lucre cu capul bisericei în bună înțelegere și cred a nu esagera susținênd, că actualul metropolit este încungiurat de stima și iubirea tuturor fiilor sĕi sufletescĭ.

Când capul bisericei își începe activitatea sub atarĭ auspicii, resultatele sunt de prevĕḑut, și ele nu pot fi, decât favorabile.

Nu póte fi chiămarea unui articul de ḑiar a scóte la ivélă un program amĕnunțit, în marginele căruia are sĕ se învĕrtéscă activitatea unui cap bisericesc, dér pe cât am putut observa în conturĭ generale — Metropolitul actual și-a pus de gând sĕ resolveze grele probleme, — și aceste de sigur, că sprijinit de toțĭ factorii, le va și realisa.

Anĭ de-arêndul fondul, din care însu-șĭ capul bisericei trăgea salariul, prin neîncassarea sidoxiei se sleise și actualul Metropolit cu încredere în simțul de jertfă al credincioșilor a pus în lucrare încassarea sidoxiei și judecând după resultatul încercării din primul an, încassând peste 10 mii florinĭ, capitalul fondului nu s'a mai atacat, ci din contră s'au putut dota și protopopii, carĭ după vrednicia și hărnicia lor, cu câte 200 fl., 300 fl. și 400 florinĭ unul, și prin acésta nemulțumirea acestor funcționarĭ însemnațĭ în organismul nostru bisericesc s'a mai domolit, pe când anii trecuțĭ dela votarea căsĕtoriei civile unii din ei erau cuprinșĭ de-o legitimă nemulțumire.

Paralel cu acésta a întrodus actualul Metropolit conferențele preoțescĭ, chiămate și ele a ridica vaḑa clerului și a afla remedii pentru întărirea morală și materială a preoțimei — și după raportele ce sosesc de pretutindenea, ne putem aștepta, ca întrunirile preoților în conferențe sĕ aibă cele mai frumóse resultate — întărind spiritul

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Tore Torella.

De *Domenico Ciampoli.*

Abia 'i-s'a pronunțat numele, și deja se presentă în sala curții cu jurațĭ stând înaintea băncilor într'o positură de vechiŭ vênător. Sta oblu ca un par înaintea președintelui și rĕspundea la întrebările acestuia.

— Da, domnule, numele meu e Tore Torella, sunt de 27 anĭ, n'am nicĭ tată, nicĭ mamă. Că am trăit pănă acum cinstit și n'am fost pedepsit? Cum se póte sĕ mi se pună o astfel de întrebare? Dér nu vedețĭ, că la brațul stâng port pururea celea trei gaetane, pentru casul, că așĭ fi chemat la rĕsboiŭ?

Când venì rêndul sĕ facă jurămênt, ochii lui sĕ rĕtăciră asupra *ei.* Palidă, ca mórtea, ședea lângă grilajul de fier femeia și cu ochii ei marĭ și negri privia nemișcată spre flăcău. Acești ochĭ negri începură sĕ vorbéscă.

— Nu, tu nu te vei rĕsbuna pentru-că te-am refusat; nu te vei rĕsbuna, pentru-că n'am devenit nevasta ta; asta nu o vei face, căcĭ nu-țĭ este iertat s'o facĭ.

Și Tore Torella se muià sub calda privire a femeii, cum se móie și se topesce céra la fața focului. S'a jurat, că nu va spune, decât adevĕrul, și nimic alta. Așa sĕ-i ajute Dumneḑeu!

— Da, domnule president, s'au cunoscut de micĭ copii, împreună se jucau și făceau nebunii. Când li-s'a încredințat păḑirea gâscelor și a mieilor, împreună umblau pe câmpurĭ, urcau tóte dealurile și fetița nu se obosia, rîdea și cânta. Décă cine-va se întêmpla sĕ-i ḑică o vorbă rea, da cu pietri după el. Era sĕlbatecă, însĕ cu suflet bun. Odată a aflat un corb cu aripa ruptă. Ḑile, septĕmânĭ întregĭ l'a purtat pe brațe, l'a îngrijit, giugiulit, și când corbul se vindecà, voi sĕ-l lase liber. Dér corbul nu sburà. — Apoi, cum iubia ea florile! Totdéuna împletea cununĭ din ele și le punea pe cap. Odată se privì în vălcea. „Așa-i, că astfel sunt ḑinele?“ întreba ea „Strigóicele! — i-am respuns eu — căcĭ m'ai fermecat“, și voiam s'o atrag spre mine. Insĕ ea îmĭ lunecà din brațe, ca o pisică, și mi-a mușcat mâna, uite aicĭ, se vede încă și acum urma.

Când se făcù mai mare și mama ei i-a dat papucĭ, căcĭ pănă atuncĭ umbla desculță, toțĭ băeții fugeau după ea, nu soiu de ce. Nu era frumósă, însĕ fața ei brunetă, pĕrul negru și ochii, ochii... Ișĭ puneau toțĭ capul după ea, chiar și eu. Mai mult de un an am suferit pentru dênsa și am devenit atât de bolnav, încât a trebuit sĕ mĕ duc la chipul Madonei, căcĭ altfel m'așĭ fi prăpădit.

Intr'o diminéță, pe vremea când trebuia sĕ plec, am aflat'o la fântână. Era singură. „Trebue sĕ merg peste mare“ i-am ḑis: „Décă mĕ voiŭ reîntórce, vei fi nevasta mea“. A rîs, apoi își scuturà capul: „nu, nu nu!“ — „De ce?“ o întrebai.

— „Pentru-că pe când te vei reîntórce, de mult voiŭ fi fost soția altuia“. Atuncĭ luai de sémă, că pórtă corale la grumaḑĭ și inel în deget. „Dĕu, cine póte fi acela?“ o întrebai. Insĕ ea rîḑênd își puse carafa pe cap și pornì cântând. Atuncĭ, scie Dumneḑeu, dér mai bucuros așĭ fi sugrumat'o. Cât timp am fost soldat, mereu m'am gândit la ea. O urîam, nicĭ odată în scrisorile mele nu-i trimeteam vr'o vorbă, deși spuneam la ai mei de-acasă sĕ salute din parte-mĭ satul întreg.

Când m'am reîntors, era nevasta lui Lucio Pasca, a unui bogătan bĕtrân, care își îngropase deja patru neveste. Ḑiceau, că s'a măritat după el pentru avere și eu cred, că adevĕrul îl grăiau. La liturgiă tot-déuna se presenta încărcată cu aur. Ea și atuncĭ sucia minţile ómenilor și în biserică toțĭ se uitau la ea. Bĕtrânul era grozav de gelos și umbla pururea cu pistol în buzunar. Ea însĕ rîdea și-șĭ arăta dinții, așa că cine-va șĭ-ar fi dat bucuros mântuirea sufletului în schimb pentru o sărutare. Zadarnică a fost însĕ orĭ-ce prefecătoriă. Femeile șopteau, că adese orĭ plânge nopțile întregĭ, căcĭ stăpânul o tractéză rĕu, o bate de-o face vĕnétăi. Odată douĕ sĕptĕmânĭ de-arêndul n'a eșit afară din casă, căcĭ ciudatul de bĕtrân îi rănì fața.

Tocmai când s'a întêmplat casul acesta, m'am întêlnit afară la câmp cu Fagio Pasquale, un nepot al bĕtrânului, care venia spre mine împletecindu-se. Eram prietinĭ bunĭ, dér de când el s'a dat beției, rare-orĭ ne întêlniam. Firesce, vorbiserăm séra. La început nicĭ o vorbă din gura lui nu înțelegeam, așa gângăia și încurca cuvintele. Când însĕ s'a desmetecit, mi-a spus, că e îndrăgostit foc în nevasta unchiului sĕu și că va rĕsplăti el bĕtrânului pentru tractarea, ce o dă Sarei Vencia. Sara i-a ḑis, ce-i drept, sĕ n'o facă, căcĭ décă va fi sfîrșit'o cu bĕtrânul, îi va ḑice „da“.

de colegialitate, ridicând pe cei slabî şi oţelind pe toţî în gréua misiune pastorală.

Biserica catedrală este o receriuţă cardinală pentru scaunul reşedinţei Archiepiscopului-Metropolit, şi fiind în scopul zidirei catedrale adunat un fond după împrejurările nóstre suficient, — actualul Metropolit cu resoluţiunea, ce-'l caracterisézä, a publicat deja concursul pentru planurî şi sinodul procsim va avé numai sĕ încuviinţeze paşii făcuţî, ca in vara anului acestuia sĕ putem fi martorî la solemnitatea punerei petrei fundamentale. Generoşii Ioana şi Ioan Bădilă au sporit anul acesta fondul de zidire cu 2000 fl. Un apel al Metropolitului la timpul sĕu, de sigur, nu va rĕmâné fără resultat, mai ales, că toţî suntem pĕtrunşî de dorul fierbinte sĕ vedem ridicată o catedrală adecuată cu vrednicia bisericei nóstre şi cu nimbul ei.

In Braşov isbucniseră neînţelegerî regretabile, carî puteau sĕ ameninţe chiar frumósele instituţiunî culturale. Metropolitului nostru i-a succes sĕ restabiléscă pacea şi cu concursul sĕu afacerea „rentei", cu care datoresce statul român bisericei S-lui Nicolae din Scheiŭ, a putut dobêndi o resolvare mai grabnică.

Articulul de lege XIV din 1898, cu privire la dotaţiunea clerului, se va esecuta în conformitate cu votul majorităţii din congresul nostru naţional. La ajungerea acestui resultat, de-ocamdată cel puţin liniştitor, a contribuit de sigur şi metropolitul.

Acestea sunt faptele petrecute în decursul câtor-va lunî. Amuţi-vor óre în faţa faptelor calumniatorii? — Póte că nu, căcî după disa scripturei: ochî au şi nu vĕd, urechî au şi nu aud.

Intre noi se va sălăşlui şi mai departe duhul păcii şi al bunei înţelegerî, ér hula şi ocara celor rĕi nu va străbate la inimele nóstre.

Un archidiecesan.

Papa şi Englesii. Ḑiarul Vaticanului „*Observatore Romano*" a scris mai sĕptĕmânile trecute contra Englesilor, lăudând pe Burî. Englesii catolicî s'au plâns din causa acésta la Papa, care însĕ a declarat, că n'are nicî în clin, nicî în mânecă cu atacurile din „Observatore". Acéstă declaraţiă Papa a dat'o şi în scris. Anume, la însărcinarea Papei, *Rampolla* a trimis o scrisóre prinţului *Norfolk*, şeful Englesilor catolicî, declarând în ea, că numai publicaţiile cuprinse sub titlul: *Nostre informazioni* sunt oficióse; de celelalte, Vaticanul nu rĕspunde. Toto-dată Rampolla face cunoscut, că dorinţa Papei este, ca sĕ se pună capĕt cât mai curênd rĕsboiului, care a costat pe Englesî atâtea jertfe. O adunare catolică din Londra, ţinută sĕptĕmâna trecută, după-ce i-s'a împărtăşit cuprinsul scrisorei lui Rampolla, la propunerea lordului Harries a decis, că în cestiunî bisericescî se supune întru tóte Papei, dér în cestiunî patriotice sunt solidarî cu compatrioţii lor.

Bülow despre conferenţa dela Haga.

Precum am amintit, cu ocasiunea desbaterei budgetului ministeriului de esterne 'i s'au cerut guvernului german lămurirî precise asupra atitudinei, pe care Germania a avut'o în conferenţa dela Haga şi asupra resultatelor acelor conferenţe.

D-l de Bülow a dat lămuririle cerute, rostind un discurs remarcabil, din care reproducem părţile mai esenţiale:

Posiţiunea pe care, în general, am luat'o noi în conferenţa dela Haga — a ḑis d. de Bülow — decurge din linia politică generală, ce noi am urmat până astăḑî. Politica nóstră, o repet şi aḑi, a avut de scop menţinerea păcei. Numai în vederea acestui scop am complectat şi am perfecţionat armamentele nóstre pe apă şi pe uscat; şi nu voim a-le îmbunĕtăţi, decât pentru a apĕra, în contra atacurilor inimice, teritoriile şi drepturile nóstre bine cucerite. Nu noi vom turbura pacea; dér nu pot garanta, că alţii nu vor turbura-o, şi pentru aceea ne întărim din vreme, spre a puté face faţă unor asemenea eventualităţî.

Decî, fiind dată acéstă tendinţă şi aceste vederî pacifice ale politicei nóstre, noi n'am ridicat nicî-cum vre-o dificultate propunerilor Ţarului Rusiei, carî aveau scopul de a servi causa păcii şi a face, ca fie-care sĕ respecte drepturile altora; din contră, noi am primit cu bună voinţă propunerea Ţarului, după-ce s'a admis, că conferenţa dela Haga nu putea sĕ atingă întru nimic statu quo teritorial al puterilor participante şi am luat parte la deliberaţiunile Conferenţei cu tot zelul posibil şi — pot ḑice — cu bune resultate...

...Delegaţii Germaniei aveau instrucţiunî, nu numai de a se ţine în comunitate de vederî cu colegii lor representanţî ai Austro-Ungariei şi ai Italiei, ci şi de a se arăta cât mai conciliauţî faţă de delegaţii Rusiei.

In ce privesce atitudinea nóstră faţă de unele puncte ale programului discutat de Conferenţă, noi eram fórte dispuşî a da concurs propunerilor proprii, a servi causa umanităţii şi a păcii, dér erau alte propunerî mai de grabă acomodate a facilita starea de rĕsboiŭ. Pentru ceea ce privea limitarea armamentelor, guvernul imperiului, conscient de responsabilitatea sa faţă de poporul german, nu putea face nicî o concesie, ce ar fi fost de natură a slăbi mijlócele de apĕrare naţională. Lucrul acesta l'am esprimat fórte clar şi a fost aprobat aprópe din tóte părţile.

Din contră, delegaţii germanî s'au asociat fără reservă la tóte propunerile făcute în prima comisiune. Ei au participat fórte activ la lucrările celei de a doua comisiunî, carî prevedeau estensiunea convenţiunei de Geneva la rĕsboiul maritim şi punerea în vigóre şi revisuirea declaraţiunei dela Bruxelles, privind legile şi obiceiurile rĕsboiului pe uscat...

...Viu acum la o cestiune specială, care a preocupat opiniunea publică: aceea a mediaţiunei şi a arbitragiului. Noi n'am votat propunerea arbitragiului obligator. Suntem convinşî, în adevĕr, că un stat independent îşî fixézä el însuşî scopul seu; că el nu póte în domeniul politic, sĕ recunóscă planurî mai înalte, decât acelea ale protecţiunei intereselor sale şi al menţinerei independenţei sale.

In gravele cestiunî politice, noi nu vom recunósce nicî odată o altă călăuză, decât „mântuirea publică" a poporului german.

De aceea noi nu ne putem supune, de mai înainte şi într'un mod general, unui arbitragiu în cestiunile mari, carî au legătura chiar cu esistenţa unui stat. Nu era imposibil a accepta un arbitragiŭ obligator; dér, în schimb, am acceptat, cu óre carî condiţii, propunerea de a se stabili un tribunal arbitrar permanent.

Terminând, d. de Bülow îşî resumă discursul sĕu ast-fel:

Noi am mers la acéstă conferinţă cu un plan firm, onest şi sincer, pentru a face, ca resultatele sale sĕ rĕspundă scopurilor înalte ce-i erau fixate şi nobilei intenţiunî a monarchului luminat, care luase iniţiativa. Şi am rĕmas credincioşî acestui plan.

Noi am ocrotit într'un mod absolut drepturile inalienabile ale suveranităţei statului german, amintindu-ne, că prosperitatea poporului german este şi rĕmâne legea nóstră supremă. Cu tóte acestea, am luat o atitudine aşa ca raporturile nóstre cu celel'alte puterî nu numai sĕ nu sufere din conferenţa dela Haga, ci din contră sĕ fiă întărite şi sĕ dăm prin acéstă atitudine probă, că Germania nu este de loc absentă, când e vorba de umanitate şi de pace.

Rĕsboiul din Africa sudică.

Inceputul luptelor decisive.

Pe teatrul apusan al rĕsboiului s'au început deja luptele decisive între Burî şi Englesî, căcî precum anunţă lord *Roberts*, armata lui a atacat la 7 Martie n. pe Burî. Ĕtă ce telegrafézä Roberts cu data de 7 l. c. din *Ostfonte n*:

„Aḑî am atacat pe inimic, a cărui posiţiă de luptă era 4 milurî la nord de rîul Modder şi 11 milurî la sud. Diviziei de cavaleriă i a succes a încunjura aripa stângă a inimicului. La amiaḑî inimicul a fost în completă retragere; dela nord şi ost cavaleria şi artileria l'a persecutat. Intr'aceea detaşamentele Tucker şi Coleville şi brigada gardei au trecut rîul pe la vadul Poplars, unde séra s'a instalat cartierul principal engles. Pierderile Englesilor sunt neînsemnate, deóre-ce inimicul n'a fost pregătit la atacul de aripă, care ameninţă legătura lui cu Bloemfontein".

Din telegrama lui Roberts apare, că Englesii n'au făcut o ispravă aşa de mare. Burii s'au retras frumos frumuşel, fără pierderî şi fără a fi luat lupta cu Englesii. Forţele Burilor de aicî se socotesc cam la 8000. Indĕrĕtul lor însĕ se află *Joubert* cu grosul armatei transvaaliane. Cu el nu s'a înhăţat încă Roberts, dér probabil, că o luptă între ei se va da cât de curênd, deóre-ce armata englesă trecênd rîul, are favorul de înainta pe loc plan contra lui Joubert, care s'a aşedat pe şirul de coline, care se întinde de-alungul rîului Modder vis-à-vis de Abrahamskraal.

Rĕscóla Africanderilor.

In colonia Capsă lăţesce din ce în ce rĕscóla Africanderilor. După cum se anunţă din Londra, până acum 3000 de olandesî au prins armele şi au început sĕ plece contra Carnarvon.

Şi mai interesant este, că districtele *Prieska* şi *Kenhardt s'au proclamat ca aparţinênd statului liber Oranje.* Rĕscóla a trecut şi în districtele Victoria-West, Fraserburg şi în alte districte.

Pierderile lui Buller.

După împărtăşirile oficióse, *Buller* a pierdut în luptele din urmă 771 ómenî. Pierderile totale ale Englesilor pentru liberarea Ladysmith-ului sunt de *5240 ómenî.* Dintre aceştia 2402 au căḑut la Spionskop. Dela 14 până la 27 Februarie, pierderile lui Buller sunt de: 252 morţî, 1512 răniţî şi 95 dispăruţî.

Armată englesă în Transvaal.

Lui „Central News" i-se vestesce, că în 23 Februarie, o trupă volantă englesă a pĕtruns în Transvaal pe lângă *Melmoth.* Trupa acésta, care a primit întărirî, a ajuns până la Katashill, pe pămêntul Zuluşilor, unde s'a şănţuit.

Femeile bure.

Din Capstadt se anunţă, că în armata bură prinsă la Paardeberg au fost mulţime de femei îmbrăcate în haine bărbătescî, carî alăturî cu bărbaţii lor s'au luptat contra Englesilor.

SCIRILE ḐILEI.

— 25 Februarie v.

Serată musicală în Paris. „Figaro" aduce scirea, că Vinerea trecută a fost o splendidă serată musicală în salónele princesei A. Bibescu, care a acompaniat la

---

— Dér ce vei face, ca sĕ nu ajungî pe furcî?

A rîs furtunos.

— De se va fi întêmplat, vom merge la America. Biletele le avem deja.

— I-ai spus'o şi ei? îl ispitisem cu vorba.

— Dór' nu sunt nebun. Sara Vencia ar fi în stare sĕ descopere bĕtrânului totul, căcî el a pregătit răvaş, că-i dă ei casa, curtea, pămênturile şi câmpurile. Din pricina acésta nu se învoesce ea; altfel ar face-o. Când bĕtrânul o isbi cu pumnul în gură, eu am scos pumnalul. „Vréi?" am întrebat'o. Insĕ ea fugi ḑicênd: „nu! nu!"... Acum sufere, însĕ în tăcere şi fără a plânge. Ura ei însĕ arde, şi décă voiŭ face pentru ea ceva, are sĕ-i cadă bine...

— Aşa-déră eştî hotărît? îl întrebai fără a sci, că din el vorbesce vinul, sĕu mintea.

— Şi aşa nu va mai trăi mult. Mâne voiŭ cumpĕra ierburî la drogueriă, carî îi vor ajuta.

Un timp óre-care nu l'am mai vĕḑut pe Pasquale Fagio, l'am vĕḑut însĕ pe bĕtrânul Pasca cu Sara în biserică. Bĕtrânul era fórte palid, ér faţa Sarei era umflată de loviturî.

Intr'o nópte de Iunie am eşit la măierişte şi la lumina lunei vĕḑui, că un bărbat rupe ierburî. Cu mare greutate liniştisem cânele şi 'mî îndreptai paşii spre el.

— Pasquale, tot te maiórtă ispita? Spală-ţî mânile cu apă sfinţită.

— Nu pot, prietine, trebue s'o fac. Erî a trântit'o érăşî l'a pămênt şi a bătut'o, strigând: „O se te învĕţ eu a mai trage cu ochiul la tinerî. Vei veni cu mine în iad". — Ei, trebue s'o mântuesc din mânile acestui om.

— Ce ḑice ea?

— Plânge, şi cu acésta spune destul. Fiă-care lacrimă este un ţipet: „mântuesce-mĕ şi voiŭ fi a ta".

— Dér décă rĕtăcescî?

— Păi, n'aşî face-o de n'ar voi şi ea.

Intr'aceea mereu îi ḑiceam: Spală-ţî mânile, prietine. El însĕ scutura din cap, îşî muşca buzele şi aduna mai departe ierburî.

Când am reîntors în sat, m'am decis, că voiŭ spune preotului. Insĕ când voiam sĕ plec, suna deja clopotul morţii.

— Cine a murit? întrebai.

-- Lucio Pasca. L'au omorît!

— Ucigaş! Ucigaş!... aceste cuvinte îmî cutremurau creerii şi alergai acolo. N'am aflat decât pe Sara şi mama ei. Cadavrul era deja în biserică.

— O, cumĕtră, ce aţî sciut sĕ faceţî! Ispita v'a amăgit la rele!

Ea mĕ privia mută şi începu sĕ plângă. Mama ei ḑise:

— Doftoria lui Pasquale a fost pricina. Şi medicul a dis aşa, a şi scris'o tribunalului. Dér Pasquele a fugit, şi cine scie, décă 'l vor puté prinde.

Ucigaş! ucigaş! îmî gândeam, şi vĕḑui, că Sara e nevinovată, ca Madona.

Lucio Pasca a fost imormêntat, şi la îngropăciune au luat parte rudele, notarul, toţî. Ce gâlcévă şi fierbere era prin sat când eşi vestea, că Sara a căpĕtat averea întrégă. Poliţia a arestat pe Sara, a pus pecetea pe tóte, cadavrul a fost exhumat, şi într'adevĕr aşa era, că mórtea o pricinui înveninarea. Pasquale nu putu fi prins şi Sara şedea deja de un an în temniţă, *nevinovată.* Domnule president, eu spun adevĕrul, că dór' trebue sĕ fac jurămênt pe ceea-ce spun....

Când Tore Torella sfîrşi, un vuet de aprobare se auḑi printre mulţime. El sta în colţ şi de acolo privia femeia. Se ridică apoi un domn şi ţinênd în mână o scrisóre îşî da silinţa sĕ arate, că Sara Vencia mai întâiŭ şî-a înşelat bărbatul, apoi, în înţelegere cu amoresul ei, l'a omorît. Martorului i-ar fi plăcut sĕ sară şi sĕ strige: Mĕ, hăb9ucule, dér nu v'am spus eu, că-i nevinovată!

In momentul acesta însĕ privirea lui se întêlni cu a ei, şi fărmecătorul ochiŭ îl reţinu, îşî uită totul şi nu audia nimic, nu vedea nimic, decât pe ea. O, cum o iubise, cum o urise! Şi cum o iubesce şi acum! Ea e liberă, adecă ar puté fi liberă, bĕtrânul nu mai trăesce, celalalt s'a dus. Ar puté sĕ fiă al ei şi ar purta-o pe palme.

Vorbi apoi apĕrătorul, juraţii se traseră, apoi reîntrară érăşî, însĕ el nu vedea pe nimenî, decât femeia. Aplause furtunóse îl deşteptară din vis. Ce s'a întêmplat? Numai decât înţelese tot. Işî făcu loc la barieră, şi vĕḑu că Sara Vencia iese, fără a fi însoţită de pandur. Era tăcută, pe faţă i-se rostogoliau douĕ lacrimî şi privirea i-se opri lung, lung şi recunoscĕtor pe Tore Torella. T.

piano, cu talentu-i cunoscut, pe cei doi admirabilĭ violoniştĭ d-nii George Enescu şi Jacques Thibaut în concertul de Back. Nouĕle composiţii ale tînĕrului artist Enescu „Variaţii pentru douĕ piane“, esecutate de cătră princesa Bibescu şi autor, cu un brio remarcabil, au fost fórte mult aplaudate. Printre invitaţĭ erau: prinţul Urusoff, contele şi contesa Tornielli, printul şi prinţesa de Polignac, contesa Aimery dela Rochefoucauld, prinţesa Brâncoveanu, ducele de Trévise cu fiica, ducesa de Bassano şi d-şóra de Bassano, d-na şi d-şóra Casimir Perier, contesa de Briey etc.

Pentru masa studenţilor dela şcólele medii şi superióre din Braşov au întrat următórele contribuirĭ:

a) dela d-l *G. Furnică*, comerciant, **10 cor.** în loc de cunună pe sicriul cumnatului sĕu Radu Stinghe.

b) Pe lista Nr. 216 (colectant d-l director al instit. de credit „Ulpiana“ în Grădişte): Pop Avel Bociat protopop 3 cor., „Ulpiana“ 10 cor., Mendel Mór 1 cor., Alex. Rimbaş notar cerc. 2 cor., Carol Pasca 40 banĭ, *cu totul* **16 cor. 40 banĭ.**

c) Pe lista Nr. 248 (colectant d-l I. Pascu iun. capelan în Turcheş) au întrat dela d-l *Radu M. Odor* **10 cor.**

— Esprimăm cele mai vii mulţămite pentru aceste nobile darurĭ: *Direcţiunea şcólelor.*

Necrolog. Din Câmpenĭ ni-se anunţă, că d-l advocat *Dr. Zosim Chirtop* a îndurat o grea perdere prin rĕposarea drăgălaşului sĕu fiu *Viorel*, întêmplată adĭ. Adresăm întristaţilor părinţĭ condolenţele nóstre cele mai sincere!

Societatea geografică română. Programa lucrărilor adunării generale a acestei societăţĭ, care, precum scim, se va ţiné în 5 şi 6 Martie 1900 la órele 8½ séra este următórea: *Duminecă în 5 Martie 1900:* 1) Raportul anual al d-lui secretar general George I. Lahovari. 2) D-l Gr. G. *Tocilescu.* Nouĕ cercetărĭ asupra geografiei antice a Daciei. 3) D-l Nestor *Ureche.* Drumurile nóstre. *Lunĭ 6 Martie 1900*: 1) B. G. *Assan.* Convenţia între Statele-Unite ale Americei de nord, Rusia şi România. 2) D-l G. *Adamescu.* Activitatea profesorului Ioan Genilie. 3) D-l Albert G. *Ghica.* O călĕtoria în Maroc în 1896. 4) Şedinţa intimă pentru chestiile administrative şi financiare ale Societăţii.

Espulsare de Turcĭ din România. Alaltăerĭ s'au espulsat mai mulţĭ Turcĭ, carĭ s'au găsit vagabondând prin Bucurescĭ. Guvernul a luat hotărîrea sĕ espulseze pe toţĭ strĕinii, carĭ se vor găsi fără căpĕtâiŭ. Bine ar fi décă acéstă mĕsură s'ar întinde şi asupra Evreilor vagabondĭ, carĭ sunt în fórte mare numĕr în ţéră

Desastrul din Varşovia. Etă amĕnuntele desastrului de pe calea ferată din Varşovia, despre care am amintit într'unul din numerii trecuţĭ: La 1 a lunei curente, o locomotivă, plecată din gara Varşovia, s'a întêlnit cu o altă locomotivă, ce venea spre Varşovia. Maşinistul a întors repede regulatorul, dér ciocnirea n'a fost evitată. In urma sguduiturii, maşinistul şi fochistul au căḑut din locomotivă, fără a li-se întêmpla însĕ ceva mai rĕu. Locomotiva însĕ mânată acum de maximul vitezei şi lipsită de conducĕtor, s'a precipitat îndĕrĕt spre Varşovia şi s'a isbit într'un tren, ce plecase în urma ei din gara Varşovia. Isbitura s'a făcut cu atâta putere, încât 6 vagóne au fost total distruse, 25 călĕtorĭ au murit, ér 32 au fost grav rănițĭ.

Predică. Duminecă va predica în biserica Sf. Adormirĭ din cetate părintele capelan militar gr. or. d-l N. *Fizeşianu.*

Rescólă în insula Formosa. Lui „Köln. Ztg.“ i-se telegrafézā din Petersburg, că în insula Formosa a erupt o rĕscólă, pe care Japonesii n'au putut încă sĕ o suprime.

Jidanii la pressa englesă. Marea majoritate a ḑiarelor englese este în mâna Jidanilor. Sub diferite pseudonime derivate din Abraham ca: Brams, Braham, Branan; din Samuel ca Sams, Sammy, Sammel; din Bernard, ca: Barnetts, Burnetts, Bormets, Bens, din Moise Cohen, Isidor de Lara; sub o îmbrăcăminte totdéuna în curentul modei — de gol îi dă nasul, urechile şi piciórele, — s'au întrodus în diferite societăţĭ anglese, cluburĭ, petrecerĭ familiare; au devenit persóne căutate de pressă şi avênd finanţele étă-i ajunşĭ şi în stăpânirea marelor ḑiare englese. Mulţĭ din ei, sub o religiune prefăcută, sub un nume creştin, conduc marea presă englesă. Décă trecem în revistă marele foi cuotidiane englese găsim: La „Daily Telegraph“ proprietar Sir Edward Levy, jidan, care lĕpădând pe Levy a devenit Sir Edward Lawson, Levy s'a făcut Lawson. La „Daily News“, director Oppenheim. La „Saint James's Gazette“, sub direcţiunea Hugh Chisholm se ascunde redactorul şef, marele proprietar Steinkop. La „Daily Mail“, Harmsworh este de origine israelită. La „Sundai Times“ érăşĭ un jidan. La „Young-Israel“. Greenberg dirige mersul cătră pământurile promise. La „Timis“ nu vedem cum este profund şi francmaçonic legat cu causa evreiască şi cu rolul care l'a jucat în rĕsboiul financiar din Transvaal. La „Standard“, redactorul Sydney Law este ebreu. La „San“ la „Westminister gazette“. „Sanday special“, jidanii comandă. In tóte foile englese nimenĭ n'ar îndrăsni acum sĕ acuse banca jidovéscă, sĕ denunţe nefasta influenţă a jidanilor în rĕsboiul actual.

Concert. Musica orăşenéscă de sub conducerea d-lui Brandner va da Duminecă în 11 Martie n. un concert în sala dela otel „Europa“. Inceputul la 7½ óre séra. Intrarea de persónă 60 banĭ.

Petrecerea română din Viena.

Viena, 5 Martie n. 1900.

La 2 a lunei curente a avut loc petrecerea aranjată în folosul fondului pentru alumneul societăţii academice „*România Jună*“ din Viena.

Ca tot-déuna, petrecerea românéscă din capitala imperiului ocupă şi în anul acesta loc de frunte între cele mai distinse petrecerĭ.

Cu sĕptĕmânĭ înainte întréga presă vienesă era alarmată de svonul apropiatului „*Romänenkränzchen*“, şi salutat ca demn urmaş al splendidelor balurĭ arangiate în anii de mai înainte spre fala prestigiului nostru naţional în mijlocl imensei masse de strĕinĭ.

Petrecerea s'a deschis la órele ḑece, când apărù Escelenţa Sa d-l *Nicolae Dumba*, protectorul seratei, întêmpinat fiind de harnicul preşedinte de onóre Dr. St. *Ciurcu* şi de întreg comitetul arangiator. Cu paşĭ mĕsuraţĭ întră bĕtrânul protector, Mecenatele tuturor întreprinderilor nobile, salutând în drépta şi în stânga c'un dulce „sĕ trăiţĭ!“ Au mai fost de faţă ministrul-plenipotenţiar al României d-l *E. Ghica*, d-l secretar *Cantacuzino*, d-l maior *Esarcu*, consulul general al României d-l *Lindheim*, d-l secretar *Beliciu* şi alte notabilităţĭ, precum şi persóne distinse din elita cea mai înaltă a societăţii Vienese.

Frumos decorata sală, „Cursalon“, a fost cu drept cuvênt ticsită de public numĕros şi distins.

Intre surprisele petrecerei acesteia, óreşcum ecou al celei mai ardente cestiunĭ generale românescĭ, cu care presa română se ocupă mai bine de douĕ lunĭ acompaniată de strigătele de aprobare ale tuturor sufletelor nobile, sunt insigniile arangiatorilor şi ordinele de dans pentru dame.

Insigniile constau din o crisantemă şi un medalion atêrnat de pantlică în *colorĭ naţionale*. Pe aversul medalionului e *Avram Iancu*, împrejurul căruia se pot ceti: „**Avram Iancu regele munţilor 1848**“; pe revers o corónă de laurĭ, ér în mijloc „**Unițĭ vom fi, 1900**“. Ordinele de dans pentru dame constau din un steag în colorĭ naţionale, de care e legat acelaşĭ medalion.

Intre dansurĭ e de amintit Cotilionul, cu care ocasiune s'au împărţit buchete de florĭ tuturor domnişórelor dintr'o corabiă frumos garnisită, ale căreia vêntrele roşu, galben şi albastru au produs mare efect.

Dansul vesel a durat până în ḑorĭ de ḑi. — *m.* —

Din România.

Sindicatul ḑiariştilor.

D-l *Alesandru Ciurcu* a depus alaltăerĭ la cameră următorul proiect de lege din iniţiativa parlamentară:

D-lor deputaţĭ!

Tótă lumea recunósce, că pressa este adĭ o putere în stat şi că ea are o netăgăduită înrîurire asupra tuturor afacerilor publice şi prin urmare asupra desvoltărei generale a naţiunii. Astfel fiind, nu este indiferentă calitatea membrilor, carĭ compun acéstă instituţiune. Cu cât aceştia vor fi mai culţĭ, mai onorabilĭ, mai patrioţĭ, cu atât mai binefăcĕtóre pentru ţéră va fi şi înrîurirea activităţii lor.

Dér pentru-ca persóne cu asemenea însuşirĭ sĕ îmbrăţişeze cariera diaristică, ea trebue sĕ le procure, pe lângă satisfacţia morală, că îndeplinesc un apostolat, cel puţin o modestă esistenţă. Din nefericire la noi ḑiaristica, când cine-va o alege ca o carieră, ca scop, ér nu ca mijloc indirect de a parveni, nu rĕsplătesce munca inteligentă şi conscienţiósă a ḑiaristului. Pentru ḑiaristul de profesiune, care vré sĕ rĕmână cinstit, cariera care şi-a ales'o e o carieră spinósă şi décă în timpul cât póte păstra vigórea facultăţilor intelectuale şi puterea de muncă agonisesce cu ce sĕ trăiéscă de adĭ pe mâne, nicĭ o garanţiă nu are, că atuncĭ când va fi istovit, îmbĕtrânit şi neputincios va mai puté agonisi pânea de tóte ḑilele pentru el şi pentru ai lui şi nu va fi nevoit sĕ-şĭ sfîrşéscă ḑilele într'un asil de infirmĭ, seu într'un spital.

Militarul, funcţionarul, au la capĕtul carierei lor perspectiva unei pensiunĭ, care le asigură esistenţa pentru ḑilele de bĕtrâneţe şi de infirmitate; negustorul, industriaşul, agricultorul, speculantul póte agonisi în anii tinereţei şi ai maturităţii capitalul, care sĕ le garanteze bĕtrâneţele în contra indigenţei. Ḑiaristul, acest proletar al condeiului, a cărui meseriă este sĕ apere interesele tuturor, numai ale sale nu, n'are la sfîrşitul carierei sale, decât perspectiva miseriei.

Aceste consideraţiunĭ, ca şi altele de ordin moral, au îndemnat la înfiinţarea unei „Societăţĭ a pressei“, al cărei scop principal este îmbunĕtăţirea stărei morale şi materiale a membrilor sĕi, scop care trebuia sĕ fiă atins, între altele, prin înfiinţarea unei casse de ajutor şi de pensiunĭ pentru membrii Societăţei şi familiile lor.

„Societatea Pressei“, care esistă de mai mulţĭ anĭ, s'a transformat cu vremea într'o societate mai generală, admiţênd în sînul ei pe lângă ḑiariştĭ, pe ómenii de litere şi de artă în genere şi cum aceştia din urmă au ajuns sĕ fiă mai numĕroşĭ, decât ḑiariştii, Societatea Pressei a încetat de a fi o societate a ḑiariştilor propriu ḑişĭ. Lucrul se va înţelege mai bine, când vom aminti, că deóre-ce, după statute, orĭcine scotea o revistă periodică, putea sĕ fiă admis ca membru şi sĕ-şĭ conserve acéstă calitate chiar după ce acea revistă înceta de a mai apare, o mulţime de architecţĭ, ingínerĭ, pictorĭ, desemnatorĭ, militarĭ, artiştĭ, musicalĭ, actorĭ, etc. au covêrşit pe adevĕraţii ḑiariştĭ, fără a mai vorbi de foştii ḑiariştĭ, carĭ, deşi şi-au ales alte cariere, au continuat a rĕmâné membri în societatea pressei.

Atuncĭ ḑiariştii de profesiune, deşi unii au făcut sĕu fac încă parte din soc. pressei, au înfiinţat o societate a lor propriă, pe care au numit'o „Sindicatul ḑiariştilor din Bucurescĭ“, şi şi-au confecţionat nisce statute, după carĭ adevĕratul scop al societăţii sĕ nu mai pótă fi modificat.

După aceste statute membrii activĭ nu pot fi decât ḑiariştii de profesiune, de naţionalitate română şi numai membrii activĭ au vot deliberativ la adunările generale.

Décă s'a prevĕḑut acéstă disposiţiune în statute, a fost pentru a-se conforma unui vot al camerei din 1898, care n'a voit sĕ recunóscă „Societăţei Pressei“ calitatea de persónă juridică, decât cu condiţiune, ca membrii societăţei *cu drept de vot* sĕ nu pótă fi, decât Românĭ.

„Societatea Pressei“ nu s'a conformat acestui vot al camerei, preferind a renunţa la calitatea juridică, decât la membrii neromânĭ ai societăţei. Era şi greu pentru „Societatea Pressei“, ca sĕ escludă pe nisce vechĭ membri ai ei.

Dér fiind-că ḑiariştii românĭ nu pot sĕ fiă condamnaţĭ a împărtăşi acéstă sórtă, cu atât mai vîrtos, că ei n'au nădejde de a puté aduna un fond mai mare, decât cu condiţia, ca societatea lor sĕ fiă recunoscută de persónă morală şi acésta tocmai în vederea dobândirei fondului, ce li-s'a destinat de cătră vechiul comitet pentru ajutorarea incendiaţilor şi inundaţilor, care se află sub preşedinţa I. P. S. Sale Metropolitului Primat, — ei s'au constituit într'o societate cu nisce statute, carĭ corĕspund în totul votului dat de adunarea deputaţilor, în şedinţa dela 14 Maiŭ 1898.

Pentru aceste cuvinte subsemnaţii propunem următorul proiect de lege:

Proiect de lege.

Art. 1. Se recunósce „Sindicatului ḑiariştilor din Bucurescĭ“ calitatea de persónă juridică, în limitele statutelor în fiinţă, carĭ nu se vor puté modifica fără încuviinţarea consiliului de miniştri şi prin decret legal.

Acest proiect de lege este semnat de d-nii deputaţĭ: *Al. Ciurcu, G. Panu, dr. C. Sturdza, Barbu Păltineanu, Em. Buznea, Barbu Gănescu, Emil N. Lahovari, Gh. Ghibănescu, St. Belloiu, N. Drossu, N. R. Căpităneanu, dr. Şaabner-Tuduri, Ilariu Marian şi E. D. Mirea.*

Invitare.

Casina română din Cluşiu aranjéză Duminecă la 11 Martie st. n. în localităţile ei *o convenire social literară*, órele 5 p. m. fix, la care pe calea acésta e învitată sĕ binevoiască a lua parte şi inteligenţa din jur.

Invitărĭ speciale nu se fac.

Cluşiu, 8 Martie st. n. 1900.

In numele comitetului Casinei:

Ioan Scurtu, secretar. *Alesiu Popp*, director.

Mulţămită publică.

Subscrisul comitet îşĭ ţine de plăcută datorinţă, când pe acéstă cale esprimă din inimă sinceră mulţămută Reuniunei militare scienţifice şi de casină, cu deosebire d-lui colonel Francisc Rieger pentru aranjarea producţiunilor de diletanţĭ din 5 şi 6 a lunei curente în favorul Reuniunei „Crucea Roşiă“, şi pentru conlucrarea zelósă la acelea.

Dorim şi rugăm pe onorata casină sĕ fiă cu întregă şi caldă simpatiă faţă de Reuniunea nóstră, care lucră chiar pentru interesul soldaţilor rănițĭ şi bolnavĭ.

Mai departe esprimăm mulţămită acelor dame, domnĭ şi copii, respective părinţilor acestora — deşi din lipsa de spaţiu nu putem înşira numele, — carĭ prin conlucrare au ridicat splendórea producţiunilor, fără a cruţa timp şi banĭ, au promovat causa şi în tótă direcţiunea au asigurat reuşită splendidă producţiunei, care mult timp va rĕmâné în memoria nóstră.

Din şedinţa Reuniunei „Crucea Roşiă“, ţinută în 8 a lunei curente.

Frieda Schnell, preşedintă. *Dr. Frideric Jekel*, vice-preşedinte.

ULTIME SCIRI.

Bruxella, 8 Martie. In urma puterii preponderante a Englesilor, Burii s'au retras grabnic dela Osfontein. Burii se tem, că Englesii vor încunjura pe De Wette, care dispune de 3000 ómenĭ.

Londra, 8 Martie. Scirĭ private din Transvaal afirmă, că la fortificarea Pretoriei lucréză ḑilnic 5000 de Caffrii.

„Daily News“ dice, că înainte de capitularea Pretoriei vor fi scene, carĭ vor uimi lumea întrégă. Preşedintele *Steyn* declară, că rĕsboiul din Oranje este numai o jucăriă pe lângă acela, ce va fi în Transvaal.

„Times“ anunţă, că guvernul e firm decis, ca în actualele împrejurărĭ sĕ nu facă, nicĭ sĕ priméscă vr'o propunere cu privire la schimbarea captivilor.

Bruxella, 8 Martie. Din Pretoria se telegraféză, că la *Dordrecht Burii au bătut pe Englesĭ* şi le-au luat trei tunurĭ.

Paris, 8 Martie. *Theatre Français* arde de adĭ diminéţa. Scăparea lui de nimicire e imposibilă. Este mult ameninţat şi Louvrul, care e situat vis à-vis de teatru.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

„ALBINA“

institut de credit şi de economii în SIBIIU.

Nr. 4857.

Domnii acţionarĭ ai **institutului de credit şi de economii „ALBINA“** se învită prin acésta în virtutea § 20 al statutelor societăţii la a

XXVII-a adunare generală ordinară,

care se va ţiné în Sibiiu **Sâmbătă în 31 Martie 1900 st. n.** înainte de amédĭ la 10 óre în casa institutului (Strada Baier Nr. 1.)

OBIECTELE:

1. Raportul anual al Direcţiunei; bilanţul anului de gestiune 1899 şi raportul comitetului de supraveghiare.
2. Distribuirea profitului realisat conform bilanţului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopurĭ de binefacere.
4. Fixarea preţului marcelor de presenţă pe anul curent.
5. Modificarea regulamentului de serviciu pentru oficialii institutului.
6. Alegerea a 2 membrii în consiliul de direcţiune în sensul § lui 36 din statute.
7. Alegerea membrilor comitetului de supraveghiere.

Domnii acţionarĭ, carĭ în sensul §§ 22, 23 şi 24 din statutele societăţiĭ voiesc a participa la adunare in persónă, séu prin plenipotenţiaţĭ, sunt rugaţĭ a-şĭ depune acţiile şi eventual dovedile de plenipotenţă cel mult până Mercurĭ în 28 Martie a. c. st. n. 6 óre p. m. la cassa centralei în Sibiiu, séu a filialei în Braşov.

Sibiiu, 13 Februarie 1900

Direcţiunea.

A XXVII-a încheiere a Conturilor cu 31 Decemvre 1899.

Contul Bilanţului

A C T I V		florinĭ	cr.
Cassa în numĕrar		57.257	54
Bon în contul Giro şi la alte băncĭ		89 414	79
Cambii de bancă		3.313.248	75
Împrumuturĭ hipotecare		2,525 391	42
Credite personale		828.390	02
Credite cambiale cu acoperire hipotecare		836 099	45
Credite de cont-curent		734.265	99
Avansurĭ pe efecte publice		61.206	90
Credite fixe		10 914	60
Împrumuturĭ pe producte		4,183	—
Casa institutului, realităţĭ dela gara Braşov şi diverse realităţĭ de vêndare		296.104	76
Efecte publice		943 611	16
Acţii dela diverse băncĭ		80.782	50
Efectele fondului de garanţă al scris. fonciare		205,334	75
Efectele fondului de pensiunĭ al funcţionarilor institutului		6.500	—
Mobiliar	fl. 7,454.80		
după amortisare	„ 746.08	6.708	72
Diverse conturĭ debitóre		170 826	61
		10.170 240	96

P A S I V		florinĭ	cr.
Capital social: 6000 acţii à fl. 100		600 000	—
Fondul de reservă al acţionarilor		100.000	—
Fondul de garanţă al scrisurilor fonciare		200 000	—
Fondul special de reservă		37.189	93
Fondul de pensiunĭ al funcţionarilor		143.872	39
Depunerĭ spre fructificare		5,193.941	40
Scrisurĭ fonciare cu 5% în flor. în circul.	fl. 1,016.000		
Scrisurĭ fonciare cu 5% în cor. în circul.	fl. 1,391.750	2,407.750	—
Scrisurĭ fonc. eşite la sorţi în circulaţiune		50.600	—
Cambii de bancă reescomptate		710.859	55
Diverse conturĭ creditóre		527.432	08
Dividende neridicate		1.282	—
Interese anticipate pro 1900		70 390	97
Profit net		126.922	64
		10,170.240	96

Contul de Profiturĭ şi Perderĭ

D E B I T		florinĭ	cr.
Interese:			
pentru depunerĭ spre fructificare	fl. 228,416.92		
„ scrisurĭ fonciare	„ 119,277.—		
„ împrumut. luate pe efecte	„ 8.677.46	356.371	38
Spese:			
Salarie	„ 44,306.13		
Banĭ de cuartir	„ 7,150.—		
Imprim., registre, porto, diverse	„ 13,701 94		
Marce de presenţă	„ 2 970.—	68.128	07
Contribuţiune:			
directă	„ 19,504 92		
10% dare la inter. dela depunerĭ	„ 22 841.69	42.346	61
Amortisare din mobiliar		746	08
Profit net		126.922	64
		594.514	78

C R E D I T		florinĭ	cr.
Intrerese:			
dela cambii de bancă	212.209 71		
„ împrumurĭ hipotecare	144,394.54		
„ credite personale	68,467.21		
„ efecte publice	51.607 41		
„ credite cambi. cu acop. hipot.	55,076.81		
„ credite de cont curent	23 684.99		
„ avansurĭ pe efecte	4,730.71		
„ credite fixe şi împrumuturĭ pe producte	1,308 27	561.479	65
Chiriă		15.491	73
Provisiunĭ		16.786	62
Profit la monetă		756	78
		594.514	78

Sibiiu, 31 Decembre 1899.

A. Lebu m. p., membru al direcţiunei. **Dr. Vecerdea** m. p., membru al direcţiunei. **I. Popa** m. p., membru al direcţiunei. **Cosma** m. p., director esecutiv. **Iosif Lissai** m. p., contabil-şef.

Subsemnatul comitet am esaminat conturile presente şi le-am aflat în deplină regulă, şi în consonanţă cu registrele institutului.

SIBIIU, 27 Februarie 1900.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Ilarion Puşcariu m. p. *Dr. Beu* m. p. *St. Stroia* m. p. *Ioan Creţu* m. p. *Dr. Liviu Leményi* m. p.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.